„Нека ти је језик непрестано влажан од спомињања и величања Аллаха.“

Од Абдуллаха бин Бусра, Аллах био задовољан њиме, преноси се да је неки човек рекао Аллаховом Посланику: „Аллахов Посланиче, много је исламских прописа, па ми кажи нешто најважније чега ћу се придржавати.“ Он му је рекао: „Нека ти је језик непрестано влажан од спомињања и величања Аллаха.“

[صحيح] [رواه الترمذي وابن ماجه وأحمد]

Неки се асхаб пожалио Аллаховом Посланику, нека је Аллахов благослов и мир на њега, да много има добровољних добрих дела, толико да их не може стићи све урадити, због своје слабости. Па је затражио од Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега, да га упути на неко једноставно дело којим ће стећи огромне награде. Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, посаветовао га је да му језик константно буде влажан од спомињања Аллаха у свакој ситуацији. Да, на пример, изговара речи: „Субханаллах (Слављен нека је Аллах), елхамдулиллах (Хвала Аллаху)“, да тражи опроста од Узвишеног Аллаха, да учи дове, и тако даље.

http://www.sunnah.global/hadeeth/sr/show/4716